

treball

SETMANAL

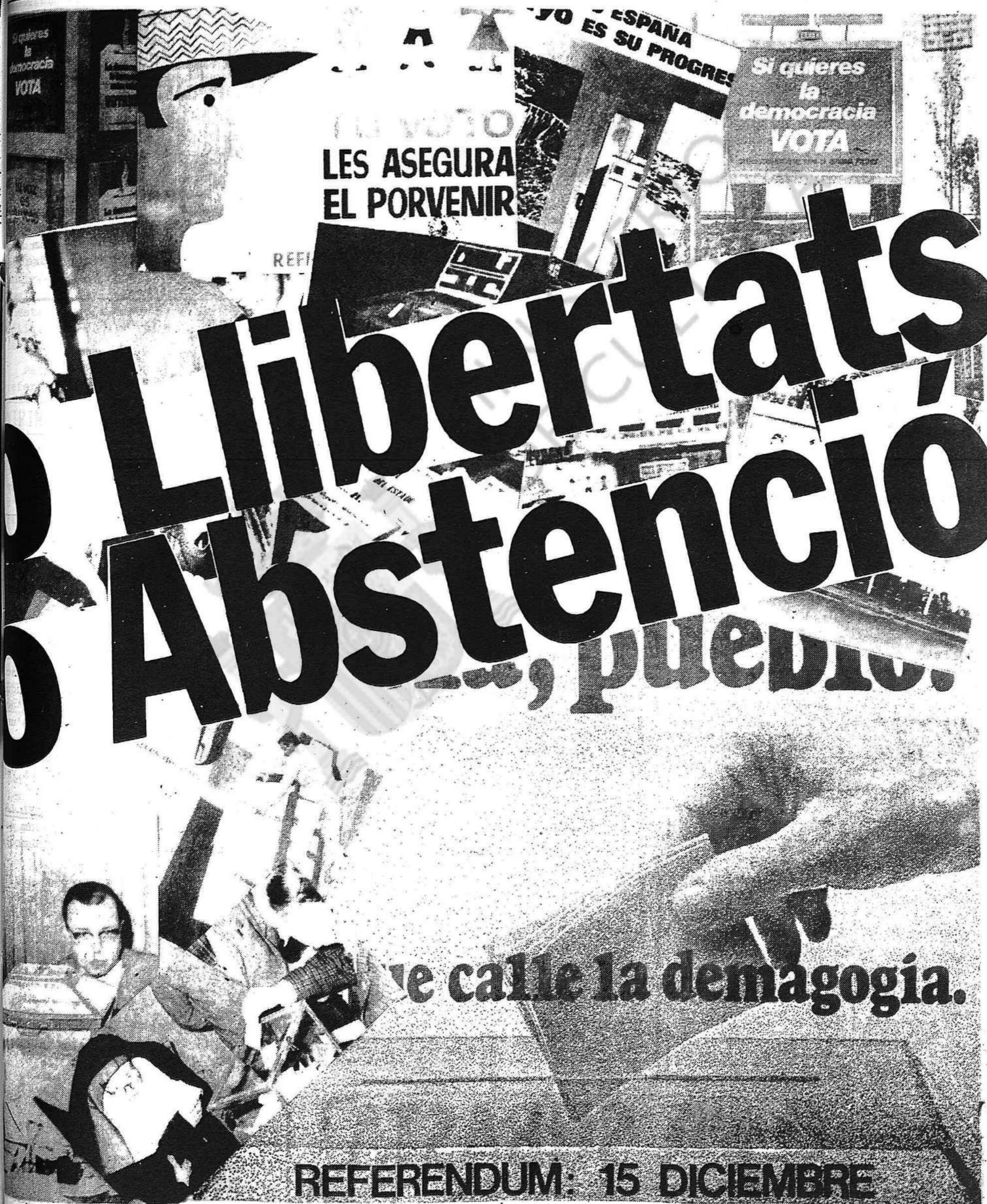
**Proletaris
de tots
els països:
uniu-vos!**

Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Barcelona, 29 de novembre de 1.976

NUMERO 457 EXTRAORDINARI

Preu: 10 pessetes

DAVANT EL REFERENDUM

NO VOTAR, ES VOTAR PER LA DEMOCRÀCIA

El Govern ho ha dit ben clar: els seus principals enemics en la batalla del referèndum no són els partidaris del "no" (sap que n'hi haurà pocs), sinó els partidaris de l'abstenció.

Contra els partidaris de l'abstenció llençarà el pes d'una maquinària immensa de propaganda. Ja se sap públicament que hi ha 1.350 milions, sortits de les butxaques de tots els espanyols, que se viran per finançar la propaganda no de totes les opcions possibles, sinó només d'una opció: la dels qui tenen el mànec de la paella.

Enfront d'aquests mitjans desproporcionats, les organitzacions democràtiques partidàries de l'abstenció hem de trobar vies d'accés a les masses populars que permetin de contrarestar i vèncer la tremenda pressió de mitjans com la televisió, els grans plafons publicitaris, etc.

● La primera condició per dur endavant la campanya abstencionista és assímlar molt bé i saber expressar en un llenguatge molt simple i quotidià per què l'abstenció, en aquest referèndum, és l'actitud més positiva i més democràtica.

● Per lluitar contra els grans mitjans del Govern, hem de mostrar la falsedat i l'hipocresia de la imatge democràtica que vol donar d'ell mateix el govern. Això es pot aconseguir a través de la contrapropaganda sobre els mateixos anuncis oficials, amb eslògans que posin de manifest la falsedat de les posicions del govern.

● Però el terreny principal de lluita política ha de ser el de l'explicació directa als treballadors, als ciutadans, a les mestresses de casa, a tothom. Reunions, assemblees als llocs de treball, mítings al carrer i a la plaça pública: cal multiplicar aquestes formes de contacte amb la gent. En particular, cal que als llocs de treball hi hagi assemblees explicatives durant l'espai de temps que serà deixat lliure per anar a votar. No es tracta de fer violència a ningú perquè no vagi a votar (el vot és un dret que cal respectar), sinó d'explicar, d'explicar i d'explicar.

● Entre les formes de contacte directe amb la gent -per a les quals cal desplegar nous esforços d'imaginació-, n'hi

ha una que caldria utilitzar en abundància: l'anar porta per porta donant els documents del Partit o dels organismes unitaris als veïns de cada casa, de cada escala, i conversant amb ells per explicar-los la nostra posició abstencionista.

● Al costat d'aquesta propaganda, cal multiplicar totes les iniciatives de propaganda escrita, des de cartells fins a pintades a les parets, passant per fulls. Cada organització del Partit, tot beneficiant-se dels materials que la direcció li subministrarà, ha de desplegar molta iniciativa autònoma amb els propis mitjans.

Cal saber que, tot i que és pràcticament impossible derrotar un Govern -i més encara un govern autoritari com

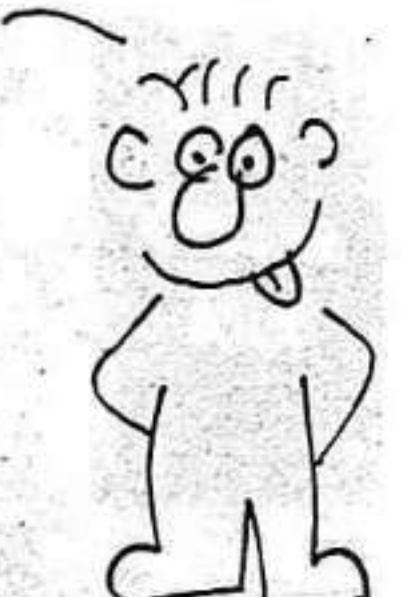
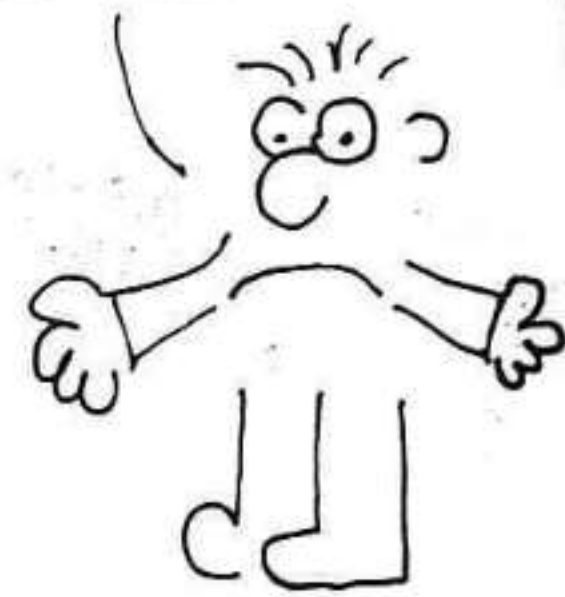
EL GOVERN HAURIA DE SABER...

... "QUE MÉS VALE HONRA SIN REFERENDUM"

... "QUE REFERENDUM SIN HONRA!"

APA!

aquest en un referèndum, aquesta serà l'ocasió per a una gran batalla política, per a guanyar-se l'adhesió política de centenars de mils de ciutadans que poden veure en aquest referèndum la primera oportunitat d'exercir un dret democràtic: el dret de vot.

L'OPOSICIÓN DEMOCRÁTICA

ABSTENIR-SE AVUI ÉS VOTAR AMB LLIBERTAT DEMÀ

"El govern Suárez ha decidit de celebrar el referèndum sense que regeixin encara les llibertats formals. Una consulta popular celebrada en aquestes condicions és antidemocràtica. Per això els demòcrates no podem participar-hi i hem de protestar de les condicions en què se celebra. Això vol dir, per tant, l'abstenció".

Josep Andreu i Abelló formulava així (AVUI, 27 de novembre) les raons de l'oposició. I com ell, aquesta ha estat la resposta generalitzada dels partits polítics i de les instàncies unitàries, avesades a la lluita dia a dia per la democràcia. A la resposta s'hi han unit tant els professionals de la informació com els més amples sectors de l'Església, així com artistes, intel·lectuals, representants obrers, en una mena de plebiscit popular, no manipulat, contra la manca de garanties d'aquest referèndum. L'única resposta digna a la nova maniobra antidemocràtica del reformisme és la crida a l'abstenció.

ALGUNES OPINIONS

FEDERACIÓ POPULAR DEMOCRÀTICA: Se'ns demanarà el "sí" o el "no" a quelcom que s'ha decidit sense la nostra participació i situant-nos en una alternativa inacceptable.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA: Les diverses opcions han de poder expressar-se a través dels mitjans de comunicació, de manera que tots els ciutadans puguin fer-se un judici ben informat. L'acte de la votació ha d'estar provist d'unes garanties tals, en la seva celebració, en la vigilància i en l'escrutini, que quedin assegurades per endavant la veritat i la llibertat.

ASSEMBLEA DE PROFESSIONALS I INTEL·LECTUALS DE CATALUNYA: El referèndum està totalment mancat de garanties democràtiques.

COMISSIÓ EPISCOPAL D'APOSTOLAT SOCIAL: Si el referèndum es fa sense les suficients garanties, si existeix coacció o manca de llibertat, si no s'aprecia prou seriositat i imparcialitat, no pot existir el deure de votar. És normal en aquest cas l'abstenció per tal de no cooperar amb una comèdia hipòcrita.

RUIZ GIMÉNEZ: Si no hi ha igualtat d'oportunitats, ni el referèndum ni les eleccions no resoldran el problema d'Espanya.

SECRETARIAT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA: El referèndum és un intent de legitimació de la pervivència del sistema polític que els darrers quaranta anys ens ha negat les llibertats polítiques i nacionals.

PLATAFORMA D'ORGANISMES DEMOCRÀTICS: Un referèndum sense llibertats és un referèndum antidemocràtic.

ENQUESTA

SENSE LLIBERTAT, ABSTENCIÓ.

TREBALL ha preguntat a diverses personalitats catalanes llur opinió sobre el pròxim referèndum. Aquí hi ha les respostes:

VIDIELLA: FORA DE LA RAÓ I LA JUSTÍCIA

RAFAEL VIDIELLA, fundador del PSUC:

Sense llibertats democràtiques, sense la legalització de tots els partits polítics i sense la igualtat dels mateixos als mitjans d'informació estatals, tot autèntic demòcrata, ha d'abstenir-se de votar el referèndum. Car en les condicions antidemocràtiques i antirepresentatives en què les "Cortes" han aprovat la reforma Suárez, aquesta no sols es pot titllar d'"il·legalitzable", sinó també d'estar fora de la Raó i de la Justícia.

Per tant, jo m'abstindré de votar el referèndum.

XIRINACS: ÉS UN INSULT.

LLUIS M. XIRINACS: Trobo absurd i ofensiu consultar el poble, primer, quan no hi és tot el poble per manca d'una amnistia sense exclusions, que retorni els drets civils arrabassats; segon, quan el poble indefens no es pot organitzar per manca de les llibertats polítiques, socials i sindicals, enfront de la imponent organització del règim, i tercer, quan es mantenen anul·lats l'estatut del 32 i les seves institucions ben legitimats pel poble. El referèndum no és una consulta, és un insult.

BENET: UNA ABSTENCIÓ ACTIVA

JOSEP BENET, independent de l'Assemblea de Catalunya: Davant d'un referèndum que es celebrarà sense llibertat, un demòcrata conscient i responsable no pot tenir més que una actitud digna: l'abstenció. Una abstenció activa, militant. Per això crec que tots els demòcrates hem de convertir-nos en propagandistes d'aquesta abstenció.

SEMIR: UN ACTE DE L'ESTAT AUTORITARI

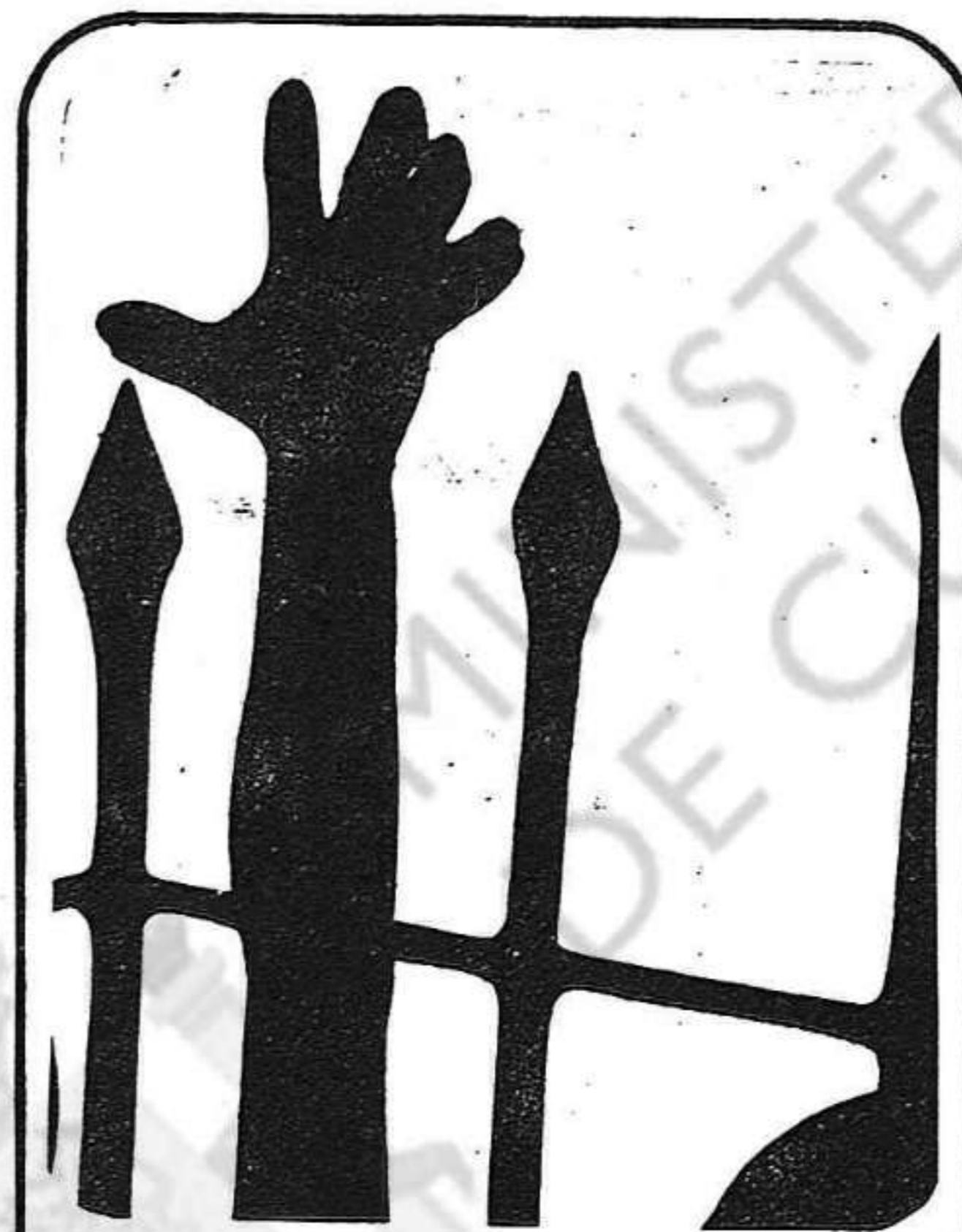
AGUSTI DE SEMIR, independent de l'Assemblea de Catalunya: És l'acte de l'Estat autoritari organitzat per donar una aparença d'exercici de la sobirania del poble. Crec que l'única possibilitat d'exercir aquesta sobirania pot consistir en abstenir-se, en no votar, en aquest cas.

JORDI CONILL: UNA FARSA

JORDI CONILL, responsable del PSUC a Barcelona, membre del Comitè Executiu: Aquest referèndum, d'inspiració franquista, l'hem de refusar perquè tindrà lloc en un marc sense garanties ciutadanes, amb absència de llibertats polítiques, falta de control democràtic dels

mitjans de comunicació. Es una farsa mitjançant la qual el govern pretén "legitimar" la seva política reformista, que, com demostren les paraules bel·ligerants i despòtiques de Martín Villa envers l'oposició democràtica, vol dir seguir governant amb mètodes autocràtics. Avui l'actitud patriòtica és la de seguir lluitant massivament per les

(Passa a la pàgina següent)

"Fragarèndum"

Martin Villa dixit: "La propaganda política a favor de l'abstenció, és a dir de la no participació en el referèndum, en principi, no és lícita -el Govern la combatrà amb totes les seves forces-. El govern se sent amb el suport de la gran majoria del país que desitja la participació política. Defensar l'abstenció és anar contra un deure cívic i un dret, per la qual cosa seria una inconseqüència de propiciar l'abstenció. El govern serà bel·ligerant en qualsevol confrontació que s'oposi a la participació dels espanyols en aquesta consulta popular."

"El Ministeri de la Governació aplicarà la llei de reunions vigent pel que fa a les activitats de grups polítics en relació amb el referèndum."

"Els grups legals ho tindran tot permès; és a dir, qualsevol actitud en favor del "sí", del "no" o del vot en blanc. Als grups il·legals (Partit Comunista i aquells altres grups regionals que tenen la mateixa ideologia com el Partit Socialista Unificat de Catalunya, Partit Comunista d'Euskadi, etcètera, i els situats a l'esquerra del partit esmentat) no se'ls deixarà fer res. Els grups legalitzables podran fer el que decidixi o convingui al govern".

GREGORI LOPEZ RAIMUNDO

"ELEGIR ENTRE LA PESTA I EL CÒLERA"

Gregori López Raimundo, secretari general del PSUC, en ser preguntat sobre el pròxim referèndum, ha fet a TREBALL la següent declaració:

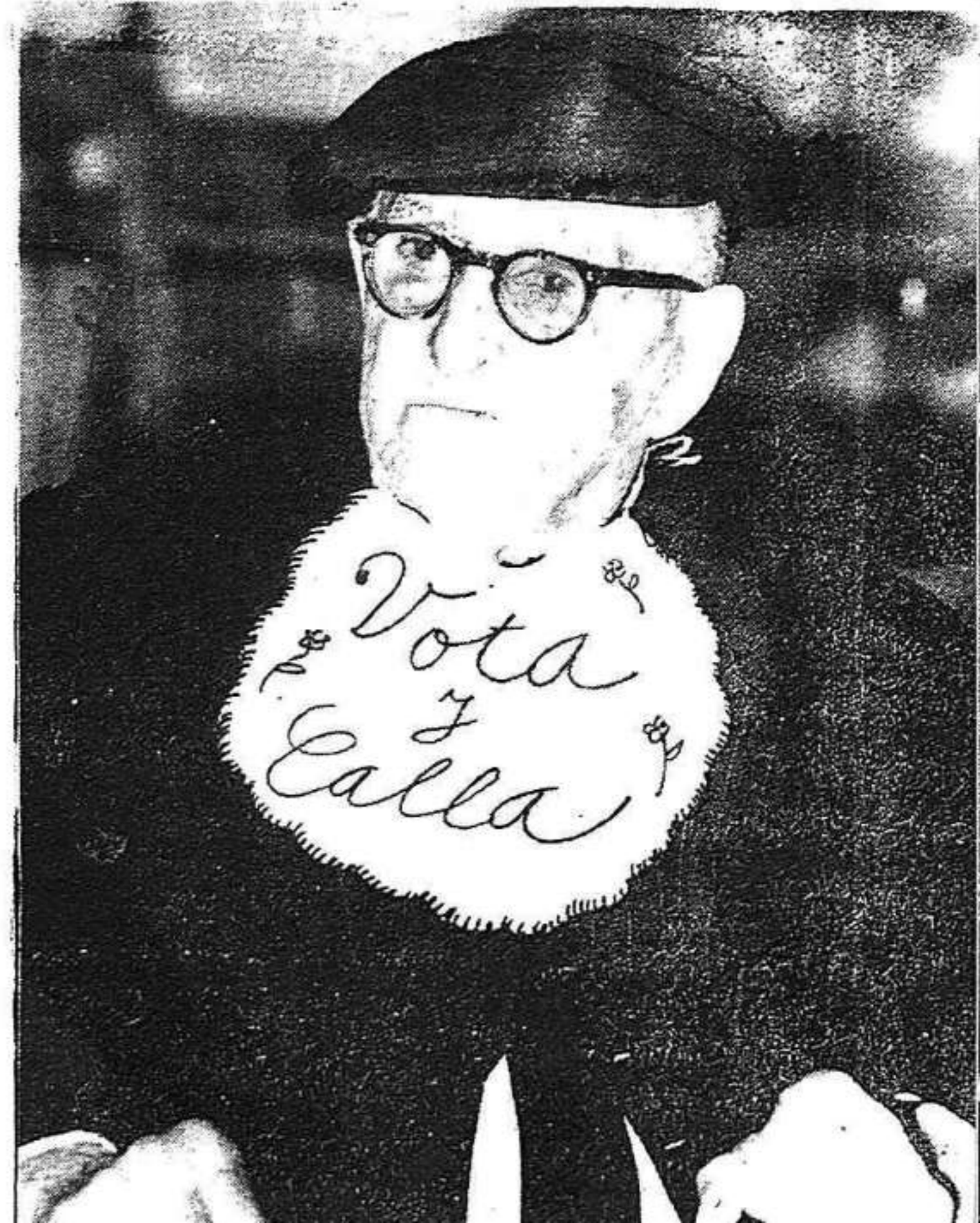
L'eslògan "Infórmate y vota" de la propaganda oficial del referèndum no reflecteix el criteri ni la conducta del Govern, que s'expressaria millor amb un decret que ordenés "vota y calla".

Si l'"elector" segueix la consigna i tracta d'assabentar-se'n, trobarà que la informació és monopoli del Govern, el qual, a més de controlar rigidament la ràdio i la televisió, impedeix i castiga l'acció dels partits de l'oposició, nega la llibertat sindical i els drets de reunió, manifestació, paraula i premsa, i amenaça amb els rigors de l'infern els qui intentin de fer propaganda d'abstenció.

En aquestes condicions, al vot, li mancarà significació i el referèndum resultarà una operació de propaganda similar a les que Franco va portar a terme en els anteriors referèndums de 1947 i 1966.

Només si hi haguessin llibertats prèvies, irrestrictes i indiscriminades, l'oposició podria votar i votar sí, ja que tindria les portes obertes per a influir en l'aplicació de la Reforma i per a convertir les eleccions futures en eleccions autènticament lliures de caràcter constituent.

Però davant d'un referèndum sense llibertats, en el qual només pot elegir-se entre la pesta i el còlera -com diuen a França-, l'única posició digna dels lluitadors per la democràcia és l'abstenció activa.

ENQUESTA

(Ve de la pàgina anterior)

llibertats públiques, tal com va fer-ho la classe obrera el dia 12, exigir amnistia sense exclusions, exigir, en definitiva, unes eleccions democràtiques.

LOPEZ BULLA: NO RESOLDRÀ ELS PROBLEMES

JOSEP LLUIS LÓPEZ BULLA, secretari general de la confederació sindical de la CONG: El referèndum no resoldrà cap dels ingents problemes que té plantejats el país; cap dels que obsessionen el conjunt dels assalariats. La resposta dels treballadors, de tot el poble, ha de ser la més activa posició abstencionista.

RAIMON: L'ÚNICA SORTIDA DIGNA

RAIMON, cantant: Fins ara, dia 28 de novembre, la imatge que dona el referèndum és la d'un programa de TVE, on la participació de la gent es limita a la crítica positiva o negativa, però sense possibilitat de modificar-ne el contingut. Exactament igual que en 1966, i, com llavors, jo opto per l'abstenció, que és l'única sortida digna que em deixa un govern que continua prohibint, deixant impunes els crims dels "comandos incontrolados" i que fa viure el país sense llibertats, ni amnistia ni Estatut d'Autonomia.

CANDEL: ABSTENIR-SE... EVIDENT!

FRANCESC CANDEL, escriptor: Cau del seu propi pes que cal abstenir-se de votar. No és que diguem ni "sí" ni "no", ni tan sols votar en blanc, ja que així

seria admetre la validesa de l'esmentat referèndum però sense prendre partit. És que no s'hi donen les condicions mínimes per adoptar una d'aquestes tres actituds. Sense unes llibertats prèvies, sense la concessió d'una amnistia absoluta, l'actitud correcta és la quarta: abstenció.

GARCIA NIETO: NO PODEN QUEDAR VEUS EN L'OBSCURITAT

JOAN N. GARCIA NIETO, jesuïta: Per a mi, no hi ha garanties en cap mena de referèndum ni d'eleccions, fins que tot el poble no visqui l'amnistia total. No poden quedar veus en l'obscuritat. Tots han de poder expressar-se sense exclusions. El referèndum que ara ens proposen no compta amb cap d'aquestes garanties. Per a mi, anar a lliurar el vot en aquestes condicions seria traïr-me i traïr el poble.

PACO FRUTOS: ENSENYAR EL GARROT

PACO FRUTOS, dirigent de la CONG: Quan les classes dominants, que retenen el poder des de fa més de quaranta anys a Espanya, volen seguir mantenint aquest mateix poder, canviant només les formes per fer-lo més païdor, més acceptable, decreten referèndums sense participació popular de cap mena i ensenyen el garrot com acaba de fer Martín Villa, només hi ha una actitud digna: boicot actiu al referèndum i exigència de totes les llibertats sindicals, polítiques i nacionals.

MARIA DOLORS CALVET: S'HO MANEGUEN TOT ELLS SOLS

MARIA DOLORS CALVET, del Comitè Central del PSUC: Aquest referèndum se'l manegen tot sols els mateixos de sempre, la dreta que durant quaranta anys ha estat oprimint. Les dones, que aquests dies hem tret al carrer les nostres reivindicacions, sabem que la política de reformes que el govern pretén que el poble avaluï mitjançant el referèndum, no canviarà gens la situació de discriminació contra la qual lluitem.

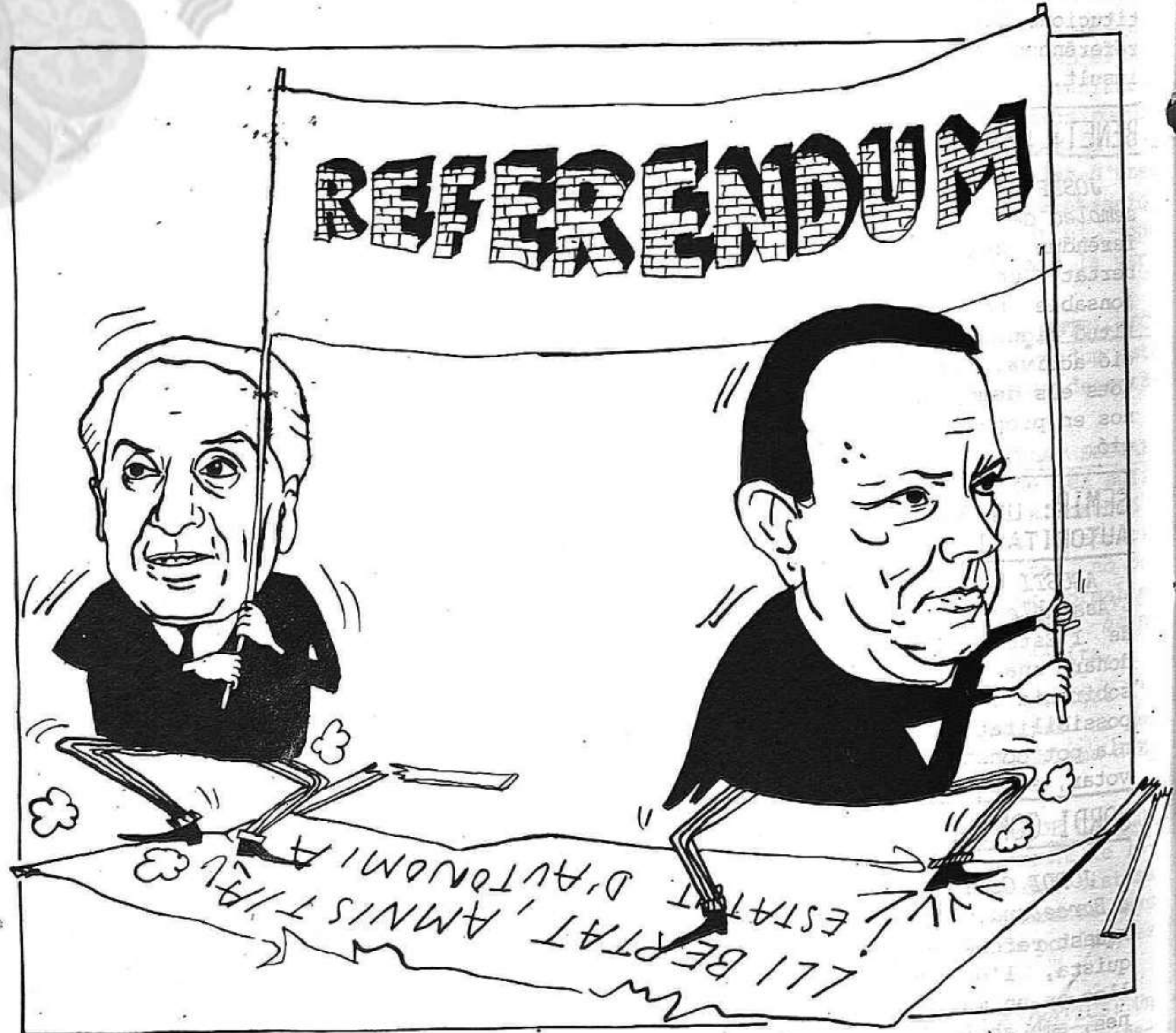
EI PCE

LLIBERTATS PER AL REFERÈNDUM

El Ple del C.E. del Partit Comunista d'Espanya assenyala, en una declaració recent que "en el moment actual, el govern no dona cap signe de voler satisfer les condicions mínimes que es donen als països democràtics per una consulta al poble. Es prohibeixen mitjans, conferències, manifestacions. Són detinguts i processats dirigents obrers i democràtics. Continuen exclusos de l'amnistia nombrosos lluitadors de la causa de la llibertat. (...) Davant d'un referèndum sense llibertats -afegeix la declaració- l'única opció per a les forces democràtiques és l'abstenció". La declaració del C.E. del P.C.E. subratlla finalment: "El govern es disposa a llançar una campanya triomfalista amb tots els mitjans de comunicació de masses. Però si no hi ha llibertats per als partits, les xifres que publiqui no tindran validesa; ni davant de l'opinió espanyola, ni davant d'Europa ni a l'escenari internacional. El Ple del C.E. del P.C.E. es dirigeix a totes les organitzacions del Partit perquè desenvolupin amb audàcia i esperit d'iniciativa, al costat d'altres forces democràtiques, una intensa campanya política (...) per erigir LLIBERTATS PER AL REFERÈNDUM I PER CRIDAR A L'ABSTENCIÓ DAVANT D'UN REFERÈNDUM SENSE LLIBERTATS".

Les set condicions

Pràcticament la totalitat de les forces polítiques democràtiques de l'Estat espanyol (compresos partits i organitzacions al marge dels organismes unitaris) varen fixar dissabte a Madrid una posició comuna de rebuig al referèndum fins que es compleixin les següents condicions: Reconeixement de tots els partits polítics i organitzacions sindicals. Reconeixement, projecció i garantia de les llibertats polítiques i sindicals. Urgent dissolució de l'aparell polític del Movimiento i efectiva neutralitat política de l'Administració pública. La veritable amnistia política que el país necessita. Utilització equitativa dels mitjans de comunicació de masses propietat de l'Estat i, per tant, de la comunitat, avui monopolitzats pel govern. Negociació de les normes de procediment a les quals s'han d'ajustar ambdues consultes; control democràtic de la neutralitat i llibertat d'aquestes a tots els nivells. Reconeixement de la necessitat d'institucionalitzar políticament els països i regions que integren l'Estat espanyol i que els òrgans de control dels processos electorals es refereixin també a cadascun dels seus àmbits territorials.

qual
ref
sat
sul
gan
fra
són
i a
pre

1976